

N:o 65.

Af Herr **A. Hedin**: *Om förhöjning af allmänna indragningsstatens förslagsanslag.*

För fem år sedan tillät jag mig att föreslå (motion i Andra Kammarerna, N:o 116, år 1877), att Riksdagen måtte besluta, att de embets- eller tjänstemän, hvilka för sine efterlevande grundlagt begravningshjälp, måtte förklaras berättigade att, efter godfinnande, uppbära sina löneinnehållningar eller låta dem innestå, att uppbäras af sterbhusen.

Med anledning häraf hemställde Stats-Utskottet (Utlåtande N:o 74), att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utreda, dels huruvida så kunde anordnas, att, genom utbetalning på en gång af all begravningshjälp, bestyret med pröfning af dylika frågor kunde för framtiden upphöra, dels ock hvilka uppoffringar från statens sida skulle af sådan åtgärd påkallas, samt att Kongl. Maj:t ville till en kommande Riksdag göra den framställning, hvartill den gjorda utredningen möjligen kunde finnas föranleda.

I enlighet med denna hemställan beslöt Riksdagen en skrifvelse (N:o 75) till Kongl. Maj:t.

Kongl. Maj:t infortrade Statskontorets utlåtande, i hvilket, afgifvet den 9 November 1878, tillstyrktes, att Kongl. Maj:t täcktes föreslå 1879 års Riksdag, "dels att embets- och tjänstemän samt betjente, hvilka för sina sterbhus grundlagt rätt till begravningshjälp, må berättigas att, då de, utan att från civilstatens pensionsinrättning, arméns pensionskassa eller amiralitetskrigsmanskassan uppbära pension, för sin återstående lifstid till allmänna indragningsstaten öfverflyttats, begravningshjelpen sjelfve utbekomma, dels ock att för beredande af tillgång till den ökade utgift, som häraf skulle för den närmaste framtiden föranledas, allmänna indragningsstatens förslagsanslag måtte med 100,000 kronor förhöjas."

Enligt bil. II till Justitieombudsmannens berättelse till innevarande Riksdag, har Kongl. Maj:t den 4 November 1881, tre år efter det Stats-

kontoret afgaf sitt utlåtande i ämnet, "förklarar Riksdagens ifrågavarande skrifvelse icke böra till någon vidare åtgärd föranleda." Några dagar efter nämnda beslut antyddes i en officiös skrift, att motivet för Kongl. Maj:ts afslag hemtats derifrån, att det af Riksdagen angifna hufvudsakliga ändamålet ej kunde, på det af Statskontoret förordade sätt, med ens och fullständigt uppnås.

Detta är väl sant, men icke mindre sant är, såväl att detta syftemål i viss, ej oväsentlig mån vinnes — såsom Statskontoret påpekat — genom den af nämnda myndighet föreslagna åtgärd, som ock att denna nu innebure rättvisa och billighet mot många statens förtjente gamle tjenare, som redan några år med förhoppning motsett att, till lättnad i sitt ekonomiska betryck, återfå hvad dem rätteligen tillhör.

Jag föreslår därför,

att Riksdagen må med 75,000 kronor — som numera torde vara fullt tillräckligt — höja allmänna indragningsstatens förslagsanslag till utbetalande af begravningshjälp i enlighet med Statskontorets här ofvan anförda förslag.

Stockholm den 29 Januari 1882.

A. Hedin.
